

1892-10-12

ἡμεῖς ἵδμεν ἅπαντες

ἡμεῖς ἵδμεν ἅπαντες ἡμεῖς ἵδμεν ἅπαντες ἡμεῖς ἵδμεν ἅπαντες
Coop 2002

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/8554>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

Γεωμο
Παφός
Επιλήματα
Αθώωμα
Γιαλλούρης

ΤΟΠΙΚΑ.

ΤΑ ΕΝ ΠΑΦΩ ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ

Είνε γεγονός πλέον ετι ή εγκλημα-
τικότης, χάρις εις την αδράνειαν των
αστυνομικών οργάνων, αναπτύσσεται
ισσημέραι δραστηρίως παρ' ήμιν. Το
κακόν ενεδρεύει εν ελασι ταίς επαρχί-
αις, πανικόν δέ ιδιαιτάτα ενσπείρει εν
τῷ διαμερίσματι Πάφου. Δξιότιμος
είλες εν τῷ διαμερίσματι τούτου,
επισκερθείς πρό ελίγων ήμερῶν τῶ
γροαιίον ήμῶν διεξήτραγώδησι τήν
έθλιαν θέσιν τῶν κατείκων τῆς Πάφου
εις τοιοῦτον σημείον, ὥστε εμελογου-
μεν ετι δέν θά επιστεύομεν ἄν τῶ ἀμε-
ρέληπτον καί φιλαλήθες τῷ ἀρηγη-
θέντος ήμιν δέν ήτο ἀνώτερον πάσης
ύπουσίας. «Δέν ὑπάρχει χωρίον, ελε-
γεν ήμιν, εν τῷ διαμερίσματι μας, ε-
περ νά εχη εστοω καί τήν ελαχίστην
ἀσφάλειαν. Εάν τις ἀρήση ἐπὶ ελίγα
μόνον λεπτά τῆς ὥρας ἀναικτῆν τήν
θύραν τῆς οίκιας του, κλέπται πάσαν-
τα θά εισέλθωσιν εις αὐτήν, ὅπως ε-
πακήρωσι τῶ έντιμον ἐπάγγελμά των.
Οι φιλήσυχαι κάτοικοι δέν δύνανται νά
εξέλθωσι μένοι εις τούς ἀγρούς των
φοβούμενοι τὰς ληστρικός συμμορίας,
αίτινες, πρεσβεΐαις τοῦ Γιαλλούρη, λε-
ηλατοῦσι τὰ χωρία καί κατάμαστιζού-
σι τούς χωρικούς. Είνε εὔκολον προσέ-
θηκε, νά συλληρηῆ ὁ Γιαλλούρης ὑπό
τῶν χωρικών. Εγώ αὐτός δύναμαι νά
τόν συλλάθω. ἄλλὰ τίς δύναται νά μέ
βεβαιώση ετι δέν θά δραπέτευση καί
αὐθίς ἐκ τῶν φυλακῶν, καί τότε ποῦ
μένει ἡ ἀσφάλεια τῆς ζωῆς μου;»
Κατά τῶ λέγειν τοῦ κυρίου τούτου, ὁ
Γιαλλούρης είνε νέος 28ετής τήν ήλι-
κίαν. Ἰσχνός καί ἀδύνατος διακρίνεται
ἐπὶ ἀπιστεύτῳ τόλμη, χειρίζεται τῶ
πλῶν ὅσον ελίγιστοι τῶν εν τῇ γῆσῳ
καί τρέχει ὡς δορκός.

Και μολεταυτα η σεβαστη κυβερνη-
 σις δεν εννοει να λαβη τα αναγκαια
 μετρα. Αιωνίως υποσχεται και ουδεν
 πράττει. Μάλιστα οι χωρικοί κείμπουσιν
 αυτη αναφοράς, μάτην ο τυπος ζητει
 να επικηρυχθη η κεραλη του επιβοη-
 του κακούργου, πρῶγμα, ἔπερ θα ειχε
 παραυτα ως αποτελεσμα την αποσύν-
 θεσιν των λοιπων ληστοςυμμοριων.
 Αυτοι οι κυβερνηταί μας θα ηγαι πάν-
 τοτε ακατανόητοι. Το αγαλμα της Γα-
 λατείας εις τας παρακλησεις ενός και
 μόνου ανθρώπου συνεκινήθη και ελαβέ
 ζωην. Αυτοι δε εμφυζα πλάσματα ε-
 χοντες στήρνα και καρδιαν και εκλιπα-
 ρουμενοι υπό γλιυδων λαου προς ληπ-
 ψιν μετρων δια την ασφάλειαν της
 ζωης των, δεικνυνται και αυτοῦ τοῦ
 μαρμαρου ψυχρότεροι και αναληγητό-
 τεροι. Ο Θεός πλέον να μᾶς λυπηθη.

Λέγεται ότι ο Γαλλούρης, κορέσας
 πλέον τὰ ἄγρια ἐνοστικὰ του ἐν τῇ
 ἐπαρχίᾳ Πάρου, προτίθεται νὰ μεταβῆ
 καί εἰς ἄλλας ἐπαρχίας. Διόλου παρά-
 δεξον καί αἱ πόλεις ν' ἀζιωθῶσι τῆς
 ὑψηλῆς τιμῆς νὰ δεχθῶσι τὴν ἐπίσκε-
 ψιν του. Καί διατί ὄχι; Τίς θὰ τὴν
 ἐμποδίσῃ;